

LI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 10de April 1902).

Regeringens Forslag om Indfødsrets Meddelelse er i Landstinget vedtaget uforandret.

Folketingets Udvalg finder ikke Anledning til at gøre Bemærkninger til selve Lovforslaget. Anderledes forholder det sig derimod med Landstingets Udvalgs Fleritals Betænkning.

Landstingets Udvalg har Aar efter Aar gjort sig til Tolk for Betæneligheden ved det betydelige Antal Udlændinge, der aarlig søge om Indfødsret, og det har ikke sjældent ytret Ønske om at faa mere indskrænkende Bestemmelser indførte og fastslaaede for Adgang til Indfødsrets Meddelelse. Ogsaa i Aar have Bekymringerne fundet Udtryk i Landstingets Betænkning og man har tillige anført Ønskeligheden af nogle forandrede Bestemmelser, saaledes at det fremtidig blev Regel, at Hjælp af det offentlige ogsaa til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde blev en Hindring for Meddelelse af Indfødsret, medmindre denne Hjælp var ydet for længere Tid siden og tilbagebetalt i den nærmeste Tid efter, at Understøttelsen er udredet, at en Udlænding, der søger Indfødsret, ikke maa være ind-

vandret hertil i en ældre Alder — det 35te Aar kunde formentlig passende sættes som Grænse —, og endelig, at Udlændinge, der agte at søge Indfødsret, bør afholde sig fra al politisk Agitation, og særlig socialistisk Agitation.

Folketingets Udvalg har ingen Betæneligheder og kan ikke anbefale at fastsætte ny Regler. Indfødsrets Meddelelse til 3 à 400 Personer aarlig kan virkelig ikke give Anledning til Bekymring i nogen som helst Henseende, og Udvalget er af den Førmening, at alle Lovgivningsfaktorerne have været enige om ikke at fastslaa og binde sig til bestemte Regler, men lade Afgørelsen bero paa et Skøn over hvert enkelt Tilfælde. Vi kunne i saa Henseende blandt andet henvise til Landstingets Udvalgs Betænkning af 11te Januar 1893 og Folketingets Udvalgs Betænkning af 20de Marts samme Aar. Under Forhandlingerne i Landstinget 7de Oktober 1892 udtalte daværende Indenrigsminister Ingerslev sig saaledes: „For saa vidt nu de paagældende have opholdt sig her i en Aarrække, og, om jeg saa maa sige, ere blevne faste Medlemmer og nyttige Borgere af Samfundet,